

Dva dny nabité hrami

Jako každá třída na Gymnáziu F. X. Šaldy jsme se i my, děti z 1N, vydaly na harmonizační dny do Bílého Potoka. Ubytování jsme byli v příjemném penzionu Krakonoš, kde o nás bylo po celý pobyt postaráno. Hned od samého začátku pro nás byl připraven bohatý program v podobě her, který připravovali samotní bývalí účastníci těchto dnů.

První den, když jsme vystoupili z vlaku, jsme si dali na rozehrání hru *Hádej kdo*, která mnohým z nás zamotala hlavu na celou cestu do penzionu. Po příchodu na nás čekaly seznamovací hry a poté oběd. Když každý dojedl, měl cca 2 hodiny odpolední klid, který byl každý den. Po klidu následovaly další hry a svačina. Program končil kolem 18. hod., kdy začínala večeře. A abychom se nenudili, tak pro nás byl připraven i večerní program, u kterého jsme se všichni dozvěděli něco málo o paní profesorce třídní a málem přišli o nohy ve hře s kartičkami. A pak byla večerka.

Druhý den skoro pro všechny začínal velmi brzo, asi tak ve 4.50, kdy jsme se šli podívat na vyhlídku na východ slunce. Ale myslím, že mohu s jistotou za všechny statečně říct, že to stálo za to. Když jsme se unavení, částečně i zmrzlí dostali dolů do penzionu, tak jsme všichni utíkali na snídani, po které následovaly zase hry. Ve 12.00 byl tradičně oběd a zase klid a po klidu další hry. V šest byla také tradičně večeře, po které následoval další program v podobě divadla ve skupinkách. Pak jsme si ještě povídali a šli na kutě. A když jsme všichni pořádně zabrali, a protože noc je dlouhá a všichni se ve spánku nudíme, tak se vedoucí rozhodli nám to ještě po tom ranním vstávání zpestřit, a proto nás vzbudili na noční hru se svíčkami. Po konci této hry jsme všichni zase utíkali do vyhřátých pelíšků a spali tentokrát už do rána.

Ráno jsme si všichni před snídaní dali rozcvičku a pak šli jíst. Když jsme dojedli, tak jsme si šli sbalit, uklidit pokoje a hrát hry na důvěru, jako např. pád důvěry, který zná snad každý, kdo byl na harmonizačních dnech. Pak jsme si ještě řekli, jak se nám tam líbilo, nelíbilo atd., a šli na oběd a po obědě šupali na vlak a domů. Tyto dny měly za úkol nás spojit jako třídu, jestli se jim to povedlo, nechám už čistě na uvážení každého, kdo tam byl.

Veronika Stránská, 1.N